

Przedpłata
wraz
z Przesłanką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy placu
Maryackim
l. 9.

Pismo tygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych
wychodzi co **Poniedziałek** w objętości pół arkusza.

Nr. 17.

Poniedziałek, dnia 24. Czerwca 1878.

V. rocznik.

Treść: §. 3. ustawy o opodatkowaniu stowarzyszeń akcyjnych i innych, obowiązanych do składania publicznych rachunków. Rachunki towarzystw zaliczkowych za maj 1878. — Dom komisowy dla rolników we Lwowie. — Bilanse stowarzyszeń zarobkowych za r. 1877.

§. 3. ustawy o opodatkowaniu stowarzyszeń akcyjnych i innych, obowiązanych do składania publicznych rachunków.

Stowarzyszenia nasze skupiły wszelkie swoje usiłowania o uzyskanie uwolnienia od podatku akcyjnego przy §. 2. dotyczącej ustawy — w ostatniej zaś chwili komisya podatkowa w Radzie Państwa przeniosła punkt ciężkości tej sprawy do §. 5. i jak czytelnikom naszym z Nrów 11., 12. i 13. naszego pisma wiadomo, stowarzyszenia w tej sprawie ostatecznie zupełnie źle wyszły. W skutek tego stał się i dla nas również ważnym, jak dla instytucji akcyjnych, §. 3., który określa podstawę opodatkowania, przepisuje bowiem w jaki sposób ma być obliczona kwota, od której 10procentowy podatek w myśl §. 5. ma być opłacony.

Dyskusya nad tym §fem odbyła się 4. maja b. r., pomiędzy pierwszym a drugim posiedzeniem, na których zdecydowano §. 2. i 5. ust. i stowarzyszenia i ich przyjaciele w Radzie Państwa nie zwracali zbytecznej uwagi na ten paragraf, łudząc się — jak się później okazało — nadzieją, że przy §. 2. otrzymają zupełne uwolnienie od podatku akcyjnego dla stowarzyszeń.

Dziś jednak, gdy cała sprawa reformy podatkowej jest zachwiana, gdzie możebnym jest, iż do ponownej rewizji wszystkich projektów podatkowych przyjść może, gdzie wreszcie w Izbie Panów może pewne zmiany w projektach da się uzyskać — zwracamy uwagę na §. 3. tej ustawy, skoro już przekonaliśmy się, że Rząd pod żadnym warunkiem nie dopuści do uwolnienia nas od podatku akcyjnego, a większość Rady Państwa nie jest tej sprawie przychylną.

Dla lepszego obznajomienia czytelników ze znaczeniem i doniosłością §. 3. dotyczącej ustawy, podamy dosłowne brzmienie projektu komisyjnego w niemieckim oryginale, który przez Izbę posłów został przyjęty — następnie przebieg rozpraw, a w końcu dopiero nasze uwagi. Dla zorientowania się zaś w dyskusyi ponumerowaliśmy poszczególne ustępy rzeczzonego paragrafu.

§. 3. ustawy brzmi:

(1) Die ziffermässige Grundlage zur Bemessung der Steuer bildet der in dem dem vorangegangenen Geschäftsjahre Steuerjahre erzielte, nach den Bestimmungen dieses Gesetzes zu berechnende Reinertrag der betriebenen Unternehmung.

(2) Das Reinerträgniss ergibt sich aus den bilanzmässigen Ueberschüssen, welche als Zinsen, Gewinnste, Dividenden, Tantiemen, oder unter welchem Namen immer an die Actionäre, Theilnehmer, Mitglieder, Verwaltungs- und Aufsichtsräthe und dgl. zur Vertheilung oder sonst zur Verwendung gelangen, zur Bildung von Reservefonds verwendet oder auf künftige Rechnung übertragen werden.

(3) Ueberdies sind in die Besteuerungsgrundlage jene Beträge einzubeziehen, welche aus den Erträgnissen des Geschäftsjahres verwendet werden:

- a) Zur Vergrösserung des Anlagecapitals.
- b) Zur Rückzahlung oder Verzinsung von emmittirten Theilschuldverschreibungen, sowie von in der Unternehmung dauernd angelegten oder auf dem Realbesitze der Gesellschaft hypothecirten Capitalien, insoweit sie Theile des Anlagecapitals bilden.
- c) Zur Zahlung der auf Grund dieses Gesetzes entfallenden Steuer.

(4) Ein in einem Jahre entstandener und auf das nächstfolgende Jahr vorgetragener Verlust darf in diesem Jahre, nicht aber in den späteren Jahren vom Erträgnisse in Abschlag gebracht werden.

(5) Bei Instituten, welche Pfandbriefe ausgeben, sind die Zinsen, die für diese Pfandbriefe verausgabt werden, insoweit letztere auf Grunlage wirklich aushaftender Hypothekardarlehen ausgefertigt sind, in die Besteuerungsgrundlage nicht einzubeziehen.

(6) Fonde, welche zu dem Zwecke gebildet werden, um die durch die Abnützung des Betriebsmaterials (Werkseinrichtungen und sonstigen Anlagen)

verursachte Verminderung des Anlagecapitals (Abschreibungs- und Amortisationsconto), oder der bei diesem Geschäftsbetriebe eingetretenen Substanzverluste oder Entwerthungen zu decken, bleiben insoverne steuerfrei, als dieselben nicht zur Vergrößerung des Anlagecapitals verwendet werden oder zur Vertheilung gelangen, worunter jedoch eine Vertheilung des Anlagecapitals bei Auflösung der Gesellschaft nicht zu verstehen ist.

(7) Die aus diesen Fonds bestrittenen Kosten dürfen in die Erhaltungs- und Betriebskosten nicht eingerechnet werden.

(8) Die Zinsen dieser Fonds sind im Jahresertragnisse zu verrechnen, sofern dieselben besonders verzinslich angelegt sind.

(9) Bei den Versicherungsgesellschaften sind die Prämienreserven, welche zur Deckung der am Jahresschlusse noch nicht abgelaufenen Versicherungen bestimmt sind, und die Beträge, welche für die bereits angemeldeten Schäden am Jahresschlusse noch nicht zur Auszahlung gelangt sind, in die Besteuerungsgrundlage nicht einzubeziehen.

(10) Sind keine bilanzmässigen Ueberschüsse vorhanden, so sind nur die in Alinea 3 erwähnten Beträge unter Gegenrechnung der aus den Einnahmen auszuscheidenden Beträge und des Verlustsaldo zu berücksichtigen.

(11) Bei Ermittlung des Reinertragnisses der Unternehmung sind ausser den Gewinnüberträgen aus dem Vorjahre die Erträge der Grund- und Gebäudesteurobjecte in dem nach Abzug der für dieselben bestrittenen Auslagen vorbleibenden Beträge in Abzug zu bringen.

Pierwszy zabrał głos baron Scharschmid przeciw wnioskowi komisijnemu i zwrócił się przedewszystkiem przeciw ustępowi 6. i 8. tego paragrafu. Ustępy te mogą mieć tylko doniosłość dla stowarzyszeń produkcyjnych na większą skalę — a dotąd mogłyby mieć zastosowanie przeważnie przy przedsiębiorstwach kolejowych i dla tego nie będziemy wchodzić w szczegóły poglądów barona S., a nadmieniamy jedynie, że żądał większej jasności w stylizacyi tych ustępów. W ogóle uważał się bar. S. — i to słusznie — „że skomplikowane i zbyt szczegółowe postanowienia tego §fu dla każdego czynią ten §. niezrozumiałym, kto nie jest wtajemniczony w misterya dotychczasowej praktyki przy opodatkowaniu stowarzyszeń akcyjnych“ — a my dodamy: „i zarobkowych“. Dosadniejszy jeszcze zarzut mieści się w słowach bar. S., który zwraca uwagę Izby, iż §. 3. w ustępie 1., a zwłaszcza na wstępie 2. twierdzi, że podstawą opodatkowaniu ma być zysk, bilansem wykazany, a w następnych ustępach nakłada niejako na instytucye obowiązek układania obok „bilansu

rzeczywistego (Geschäftsbilanz) — bilansu podatkowego (Steuerbilanz)“.

Dr. Foregger, jako następny mówca, potępił całą §. 3. dowodząc przedewszystkiem, iż nie ma w nim żadnego systemu, co bowiem ulega podatkowi, a co od podatku tego ma być uwolnione jest tak pomieszane, że same tylko są skoki. Następnie uderzył na komisya, iż odstąpiła od wniosku rządowego, który za podstawę każdoczesnego opodatkowania brał dochód bieżącego roku, komisya zaś bierze poprzedzającego, skąd też dochód pierwszego roku (ze względu na §. 4. i 9. ustawy) będzie dwukrotnie opodatkowanym. Niemniej wystąpił szan. deputowany przeciw ustępowi 2mu, co dla naszych stowarzyszeń, jak dalej wskażemy, jest najważniejsze. Stylizacya tego ustępu jest tak niejasną, owe „*u. dgl.*“ „*oder sonst*“ i „*unter welchem Namen immer*“ są tak niebezpieczne, że zachodzi obawa, aby władze skarbowe nie policzyły do tego płac dyrektorów, urzędników i sług, którzy są członkami stowarzyszenia — dalej wszelkich odpisów na straty u członków, na amortyzacyą kosztów urządzenia i t. d. tak że w końcu doliczywszy to do czystego zysku powiększyłoby się kwotę podlegającą podatkowi w dwójnasób i więcej. Stąd też dr. F. przeciw tej stylizacyi wystąpił i żądał nawet, aby do strat wolno policzać tantiemy i wynagrodzenia członków Rad zawiadowczych dowodząc słusznie, że to nie są wcale żadne dowolne podarunki, ale umówione wynagrodzenie za czynności. — Wten sposób skrytykował dr. F. wszystkie ustępy rzezzonego §fu, my zaś podnosimy tylko te, które nas obchodzą, a zatem przechodzimy do ust. 4. Dr. F. wykazał na dwóch przykładach krzywdzące postanowienie tego ustępu: Pewne towarzystwo straciło w roku 1876. 400.000 zł., w roku 1877. zarobiło 100.000 zł., pozostała więc strata nie pokryta 300.000 zł. i w tym roku 1877. nie zapłaci towarzystwo podatku — lecz w roku 1878. zarobiło towarzystwo 200.000 zł. musi więc zapłacić 20.000 zł. podatku, bo strata, która mimo zysku 200.000 zł. w r. 1878., pozostała jeszcze w kwocie 100.000 z r. 1876. nie pochodzi z przeniesienia roku poprzedniego. Inny przykład: Towarzystwo pewne staciło w r. 1876. 100.000 zł. miało jednak zapłacić podatek od 100.000 zł., jako od procentów zapłaconych n. p. od prioretetów (ust. 3. b), przeciwstawia więc stratę 100.000 zł. procentom w sumie 100.000 zł. jak wyżej i nie płaci podatku. W r. 1877. zarabia 100.000 zł. lecz przeciwstawia temu stratę 100.000 zł. z roku poprzedniego i znowu nie płaci podatku, wskutek czego w tym wypadku wbrew ust. 3. b) procenta od prioretetów nie zostały opodatkowane. Tak więc w jednym wypadku stowarzyszenie, w drugim skarb traci wskutek postanowienia w ustępie 4. §. 3. Po takich wywodach żądał dr. Foregger — albo odesłania całego §fu ponownie do komisji, albo innéj zupełnie stylizacyi, którą tu podajemy — odszczególnia

się bowiem wielką jasnością i ścisłością i jest jedynie sprawiedliwą.

§. 3. według wniosku dr. F. miałyby brzmieć w oryginalnie niemieckim:

„Die ziffermässige Grundlage zur Bemessung der Steuer bildet der in dem Steuerjahre erzielte, nach den Bestimmungen dieses Gesetzes zu berechnende Reinertrag der betriebenen Unternehmung.

Das Reinerträgniss ergibt sich aus den bilanzmässigen Ueberschüssen, welche als Zinsen, Gewinnsche, Dividenden an die Actionäre, Theilnehmer oder Mitglieder zur Vertheilung gelangen, zur Bildung von Reservefonds verwendet, oder auf künftige Rechnung übertragen werden.

Ausserdem sind in die Besteuerungsgrundlage nur jene Beträge einzubeziehen, welche aus den Erträgnissen des Geschäftsjahres verwendet werden:

- a) zur Vergrösserung des Anlagscapitals,
- b) zur Zahlung der auf Grund dieses Gesetzes entfallenden Steuer,
- c) die Reinerträgnisse der Abschreibungs- und Amortisationsfonde, soweit sie nicht schon im Gesamterträgnisse der Unternehmung verrechnet sind.“

Von der also ermittelten Besteuerungsgrundlage ist in Abzug zu bringen:

- a) ein Gewinnübertrag aus dem Vorjahre;
- b) ein aus einer früheren Geschäftsperiode vorgetragener Verlust, insoferne und insoweit derselbe nicht bereits bei früher vorgenommenen Bemessungen der Besteuerungsgrundlage berücksichtigt worden ist;
- c) die Reinerträge jener Vermögensobjecte, welche auf Grund des gegenwärtigen, des Grund-, Gebäude- oder Rentensteuergesetzes einer Besteuerung unterzogen worden sind.

Sind keine bilanzmässigen Ueberschüsse vorhanden, so sind nur die im Alinea 3. erwähnten Beträge unter Gegenrechnung der nach Alinea 4 auszuscheidenden Beträge zu berücksichtigen.

Bei Versicherungsgesellschaften sind die Prämienreserven, welche zur Deckung der noch nicht abgelaufenen Versicherungen bestimmt sind, und die Beträge, welche für die bereits angemeldeten Schäden am Jahreschlusse noch nicht zur Auszahlung gelangt sind, in die Besteuerungsgrundlage nicht einzubeziehen.“

Wniosek ten nie znalazł w Izbie nawet dostatecznego poparcia. Znaczne jednak wrażenie wywrzeć musiały w Izbie wywody dr. F. skoro wśród dyskusji zgłosił się dep. Auspitz, aby poprzeć wnioski komisji. Przeważnie zwrócił się mowca przeciw wywodom dr. F., iż nie widzi przyczyny, dla której procenta bierne od priorytetów i tp. nie mają od podatku być wolne. Lecz nie w tém leżała siła wywodów dr. F., a najgłówniejsze za-

rzuty* tegoż pozostawił mowca bez odpowiedzi. Jako jedyną zaś zaletę projektu komisijnego przytoczył, iż lepszy wskazuje on sposób opodatkowania od dotychczasowego, który mieści najbardziej krzyczące niesprawiedliwości.

Następny mowca dep. Pacher zwrócił się dalej przeciw ustępowi 4. §fu 3. i w kilku przykładach wykazał, do czego prowadzi zasada, iż straty przy obliczeniu kwoty, podlegającej podatkowi, tylko w następnym, nie zaś w dalszych latach mogą być uwzględniane.

Z przykładów tych widoczna, że mogą być stowarzyszenia, które po pewnym przeciągu lat tracą znaczne sumy, a przecież zapłacić będą musiały po kilkadziesiąt tysięcy podatku, inne zapłacą 102% swego zysku a inne tylko 10% 20% i t. d. I to ma być sprawiedliwy rozkład podatku?! W szczegóły tych obliczeń nie wchodzimy, boby nas to za daleko zaprowadziło — przyznać jednak musimy wiele — bardzo wiele słuszności wywodom mowcy. Wniosek dep. Pachera zmierzał też do tego, aby straty tak długo były uwzględniane przy opodatkowaniu, jak długo w bilansach figurować muszą t. j. dopóki nie zostaną zupełnie z następnych zysków umorzona.

Po dep. Pacherze zabrał głos dep. Krzeczunowicz, który również przeciw wnioskowi komisijnemu się zapisał, a jednak w myśl tego wniosku wywody pp. Foreggera i Pachera zbijał. Najważniejszy zarzut dotyczy poprawek w ustępie 4. P. Krzeczunowicz uważa za słuszne postanowienie, aby stratę tylko w następnym roku nie zaś późniejszych były przy opodatkowaniu uwzględniane i powołuje się na analogią przy podatku gruntowym. I w gospodarstwie gruntowym — twierdzi mowca — mogą być straty, które się dopiero po kilku latach dadzą powetować, a przecież zwolnienie od podatku gruntowego tylko najwyżej na rok uzyskać można. Zachodzi jednak wielka różnica pomiędzy podatkiem gruntowym, jako rzeczowym — a akcyjnym, jako dochodowym, na co p. K. nie zwrócił uwagi. Ziemia musi podatek opłacać, choćby odłogiem leżała bo to zmusza niejako właściciela do uprawy roli — gdy przeciwnie nie leży w interesie ekonomicznym kraju wcale zmuszanie spółek akcyjnych i t. p. do zbierania zysków.

Nareszcie nie płaci ziemia podatku od dochodu, lecz od objętości od gruntu, a zwolnienie od tego podatku dla kłesk elementarnych — nie jest wcale uznaniem ze strony rządu, że podatek ten się nie należy, lecz jedynie uwzględnieniem ze strony państwa stosunków ekonomicznych właściciela. Zachodzi również wielka różnica między wysokością podatku gruntowego, a akcyjnego na niekorzyść tych ostatnich.

Ważnym jednak było, że dep. Krzeczunowicz przez postawienie poprawki do ustępu 5., aby po słowach „ausgefertigt sind“, dodano: „bei Sparcassen die Zinsen

von den Einlagen“ spowodował — jak to później oba-
czymy — wyjaśnienie sprawy, że procenta od wkła-
dek oszczędności nigdy i pod żadnym pre-
tekstem nie będą mogły być opodatkowane.

(C. d. n.)

Dom komisowy dla rolników we Lwowie.

Po ukończonych obradach delegatów Towarzystwa go-
spodarskiego zebrało się dnia 5. b. m. o 4tej godzinie
popołudniu w sali gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego
około 30 obywateli ziemskich, łącznie z Dyrekcyą Towarz.
zaliczkowego dla rolnictwa i przemysłu rolniczego, na naradę
celem utworzenia domu komisowego dla rolników, na wzór
spółki rolniczej w Tarnopolu istniejącej. Na skutek obrad
tych wybrano komitet z siedmiu, celem ułożenia statutu
i zwołania zgromadzenia dla utworzenia spółki komisowej
rolniczej jeszcze w przeciągu bieżącego miesiąca. W skład
komitetu weszli pp. Hubicki Karol, Kulczycki Teodor, Pa-
jączkowski Józef, Schnellzyrtur, Dr. Skalkowski Tadeusz,
Torosiewicz Mikołaj i Tuzninowski Juliusz. Komitet ten
ulożył już projekt statutu i zaprosił interesowanych na po-
siedzenie konstytucyjne, które się odbędzie dnia 30. b. m.
o godz. 10. rano w Towarzystwie kredytowym ziemskim.

Bilanse stowarzyszeń zarobkowych za rok 1877.

Drohobycz. Towarzystwo zaliczkowe. Rachunek
strat i zysków. Straty. Odsetki naprzód pobrane 656—;
koszta ruchomości 43·89; koszta administracyi 1623·62;
czysty zysk z r. 1877. 1396·45. Razem 3719·96. Zyski.
Odsetki 3523·68; odsetki naprzód wypłacone 196·28. Razem
3719·96. Bilans. Stan czynny. Pożyczki na skrypta i weksle
48.616·35; pożyczki na zastawy 804·98; odsetki naprzód
wypłacone 196·28; papiery wartościowe 1200—; koszta
ruchomości 395·01; gotówka 485·80. Razem 51.698·42.
Stan bierny. Udziały członków 11.845·79; wkładki na ra-
chunek bieżący 25.532·41; wierzyciele 9880—; odsetki na-
przód pobrane 656—; fundusz rezerwowy 2387·77; czysty
zysk z r. 1877. 1396·45. Razem 51.698·42. Ogólny ruch
kasowy 225.026·34. Liczba członków 526.

Krosno. Towarzystwo zaliczkowe. Rachunek
strat i zysków. Straty. Procenta wypłacone i skapitali-
zowane 6646·86; procenta pobrane za r. 1878. 3529·40;
koszta administracyi 3250·08; czysty zysk do podziału
4654·13. Razem 18.080·47. Zyski. Procenta pobrane

17.529·30; z zysku za r. 1876. przeniesiono na rok 1877.
332·02; zwrot kosztów administracyi 219·15. Razem
18.080·47. Bilans. Stan czynny. Gotówka z końcem gru-
dnia 1877. r. 567·04; stan pożyczek na skrypta i weksle
141.610·20. Razem 142.177·24. Stan bierny. Udziały człon-
ków 40.587·38; wkładki na rachunek bieżący 90.483·57;
procenta pobrane za r. 1878. 3529·40; fundusz rezerwowy
2922·76; czysty zysk za rok 1877. 4654·13. Razem
142.177·24. Ogólny ruch kasowy 811.417·68. Liczba człon-
ków 838.

Tarnów. Towarzystwo zaliczkowe. Rachunek
strat i zysków. Straty. Pobrane procenta w roku 1877.
7411·37; zaległe procenta za rok 1877. 2803·57; nadpła-
cone procenta za rok 1878. 261·02; pobrane prowizye w r.
1877. 502·31. Razem 10.978·27. Zyski. Koszta administra-
cyi za rok 1877. 2540·80; wypłacone procenta w r. 1877.
5510·49; nadebrane procenta za rok 1878. 653·98; niewy-
płacone procenta od lokacyi za rok 1877. 236·93; strata
z wekslu pp. Rudawskich 400—; czysty zysk za r. 1877.
1636·07. Razem 10.978·27. Bilans. Stan czynny. Go-
tówka w kasie 3222·01½; weksle 9499·20; pożyczki udzie-
lone na akta notaryalne i skrypta 54.729·19; procenta za-
ległe 2173·68; koszta urządzenia 234·96; wierzytelności
530—; koszta zaskarżenia 566·68. Razem 70.955·72½.
Stan bierny. Fundusz rezerwowy 4113·56; udziały członków
15.832·22; lokacje 34.773·87½; pożyczki wzięte na weksle
i akta notaryalne 14.600—; przewyżka w stanie czynnym
1636·07. Razem 70.955·72½. Ogólny ruch kasowy
221.761·89. Liczba członków 716.

Złoczów. Towarzystwo zaliczkowe. Rachunek
strat i zysków. Straty. Odsetki na rok następny pobrane
329·15; odsetki od wkładek oszczędności 136·35; koszta
administracyi 186·37; koszta założenia 35·82; czysty zysk
za r. 1877 678·88. Razem 1366·57. Zyski. Odsetki 1106·75;
odsetki na rok następny wypłacone 49·35; odsetki za rok
ubiegły należne 197·42; czysty zysk za rok 1876 13·05.
Razem 1366·57. Bilans. Stan czynny. Pożyczki 10·844·19;
lokowane kapitały własne 50—; odsetki na rok następny
wypłacone 49·35; odsetki za rok ubiegły należne 197·42;
koszta założenia 322·41; gotówka 87·88. Razem 11.551·25.
Stan bierny. Udziały członków 2961·29; wkładki na rach-
unek bieżący 3139·29; wierzyciele wekslowi 3920—; od-
setki na rok następny pobrane 329·15; odsetki od wkładek
oszczędności 136·35; fundusz rezerwowy 360·86; czysty
zysk za rok 1876 (reszta) 25·43; czysty zysk za r. 1877
678·88. Razem 11.551·25. Ogólny ruch kasowy 35.265·58.
Liczba członków 290.